

[Ragnhild Andersen.]

i alderen 10 år, 11 år og 8 måneder kun oppebærer 43 kr. om ugen til at leve for.

Socialministeren (Bomholt): Det spørgsmål, det ærede medlem nu har begrundet, kan jeg give følgende besvarelse:

I 1955 blev der i overensstemmelse med de retningslinjer, der var foreslået i betænkningen om „Den enlige moder“, i forsorgslovens § 282 tilvejebragt hjemmel for at yde løbende underholdshjælp til enlige mødre med børn under 18 år, som på grund af nedsat erhvervsevne, deltagelse i uddannelse eller på grund af børnenes pasning ikke er i stand til at tage arbejde eller ikke er i stand til at påtage sig arbejde i normalt omfang.

Denne hjælp ydes som særhjælp i et omfang, der svarer til, hvad der i almindelighed vil kunne ydes som kommunehjælp efter de i § 297 indeholdte retningslinjer. De går som bekendt ud på, at hjælpen maksimalt må udgøre et beløb, der svarer til 85 pct. af, hvad der i den pågældende periode kunne være ydet i indtægtsbestemt folkepension. Hertil kommer et tillæg pr. barn svarende til de til enhver tid gældende normalbidrag samt et eventuelt personligt tillæg efter § 297, stk. 2.

Ved transgbedømmelsen gælder der imidlertid i modsætning til kommunehjælpen den fordelagtige regel, at der vil kunne bortses fra indtil halvdelen af den enlige moders indtægt i tilfælde, hvor pågældende er beskæftiget på nedsat arbejdstid. Det ærede medlem syntes ikke i sin argumentation at være opmærksom herpå. I disse tilfælde vil den enlige moder derfor have mulighed for at blive bedre stillet end andre enlige, der modtager kommunehjælp.

Efter de omtalte bestemmelser ville der, når bortses fra en eventuel arbejdsindtægt, i det af det ærede medlem nævnte tilfælde principielt kunne ydes den pågældende moder indtil 259 kr. månedlig til eget underhold + et månedligt beløb til hvert af de to største børn på 82 kr. og 98 kr. til det mindste barn. Herudover vil der i særlige tilfælde kunne ydes et tillæg til hjælp til brændsel, beklædning m. v.

Jeg vil gerne understrege, at den omtalte hjælp udgør maksimum for, hvad der kan

ydes vedkommende moder, og at det sociale udvalg inden for rimelige grænser skønner, om der i det enkelte tilfælde er grundlag for at yde op til maksimumsgrænsen.

Det stod mig ikke helt klart gennem det ærede medlems redegørelse, hvad det fulde udbetalte beløb udgjorde, idet jeg forstod, at de 43 kr. fremkom, efter at husleje og andre udgifter var trukket fra. Såfremt hjælpen i det af det ærede medlem nu omtalte tilfælde anses for utilstrækkelig, må jeg henvise til at forelægge sagen for ministeriet, således at vi er i stand til at indhente oplysninger fra begge parter, også fra den behandlende myndighed, hvad vi har pligt til i slige tilfælde. Derimod kan jeg ikke på den her givne foranledning fremkomme med forslag om at ændre grænsen for underholdshjælpens størrelse.

Ragnhild Andersen: Jeg takker for ministerens svar og også for udtalelsen om, at ministeren på den givne foranledning vil se på det enkelte tilfælde. Jeg beklager derimod, at ministeren ikke umiddelbart kan give tilsagn om at ville ændre forsorgslovens bestemmelser, idet jeg netop har begrundet mit spørgsmål med, at der bør ske en ændring, som tilgodeser moderens forsørgerpligter.

Jeg vil da gerne spørge ministeren, om han ikke mener, at en moder, der som i dette tilfælde ikke kan arbejde — dels er hun syg i øjeblikket, dels kan hun ikke få passet sit lille barn på 8 måneder — og ikke kan oppebære mere end, hvad andre enlige kan oppebære, da ikke må være berettiget til at få et forsørgertillæg, idet hun af de penge, hun skulle forsørge sig selv for, skal skaffe midler til sine børns forsørgelse. Ministeren nævnte de tal i kroner og øre, som det er bekendt at man kan oppebære, 259 kr. om måneden + 82 kr. til hvert af de større børn og 98 kr. til det lille barn, men de udbetales jo halvårsvis og er ikke nok til børnenes forsørgelse, når en sådan moder i virkeligheden er ude for at skulle forsørge sin flok for 43 kr. om ugen. Mener ministeren da ikke, at der til en sådan moder og andre, der er stillet på lignende måde, bør ydes forsørgertillæg, så de kan få mere at leve af?